

Vergaderjaar 1985–1986

19 329

Wijziging van de Wet toezicht schadeverzekeringsbedrijf

A

ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE

Aan de Koningin

's-Gravenhage, 11 september 1985

Bij Kabinetsmissive van 2 januari 1985, nr. 137, heeft Uwe Majesteit, op voordracht van de Minister van Financiën, mede namens de Minister van Justitie, bij de Raad van State ter overweging aanhangig gemaakt een voorstel van wet met memorie van toelichting tot wijziging van de Wet toezicht schadeverzekeringsbedrijf.

1. Het wetsontwerp behelst een voorstel tot een lange reeks van wijzigingen van het thans bij de Tweede Kamer der Staten-Generaal in behandeling zijnde wetsontwerp nr. 15612, Wet toezicht schadeverzekeringsbedrijf, en verkrijgt kracht van wet zodra laatstgenoemd wetsontwerp tot wet is verheven. Aan deze op zichzelf reeds merkwaardige procedure – er had immers ook een nota van wijzigingen kunnen zijn ingediend dan wel het wetsontwerp 15612 had kunnen worden ingetrokken en vervangen door een geheel nieuw wetsontwerp – kleeft het bezwaar, dat niet vaststaat welke wijzigingen nog in het wetsontwerp 15612 zullen worden aangebracht tijdens de behandeling in de Tweede Kamer. Het is ook denkbaar dat met name de tweede coördinatierichtlijn schadeverzekering en levensverzekering, waarvan sprake is in het voorlopig verslag inzake het wetsontwerp

15612, reeds op zichzelf nog tot wijziging in dit voorstel van wet zal leiden.

Hoewel de voorkeur van de Raad van State hier uitgaat naar de indiening van een nota van wijzigingen, dient nog op het volgende te worden gewezen.

2. Het onderhavige wetsontwerp wil een tweetal doelstellingen verwezenlijken. De eerste is de aanpassing van de wet op het levensverzekeringsbedrijf aan die richtlijn van de EEG, die gericht is op het wegnemen van belemmeringen tegen een gemeenschappelijke markt voor het levensverzekeringsbedrijf. De tweede doelstelling wil een integratie tot stand brengen tussen het toezicht op het schadeverzekeringsbedrijf en het toezicht op het levensverzekeringsbedrijf. Met de introductie van deze beide doelstellingen wordt een reeks van bepalingen voorgesteld, die betrekking hebben op het levensverzekeringsbedrijf als gevolg waarvan het wetsontwerp 15612 een geheel ander karakter krijgt.

De Raad acht de opvatting gerechtvaardigd, dat bij een dergelijk ambitieus programma de duidelijkheid en de overzichtelijkheid beter gediend zouden zijn met een andere dan de thans gevolgde procedure.

3. Het is de Raad bovendien opgevallen dat de Verzekeringskamer op, naar de Raad meent, overtuigende gronden heeft aangeraden niet tot de integratie van het toezicht op zowel het schadeverzekeringsbedrijf als het levensverzekeringsbedrijf in één wet over te gaan, een opvatting die ook Uw minister lange jaren heeft aangehangen. In de memorie van toelichting ware duidelijker aan te geven waarom de bewindsman het advies van de Verzekeringskamer niet heeft gevolgd.

4. In verband met de gevolgde procedure moge met betrekking tot de genoemde doelstellingen nog het volgende worden opgemerkt. Het onderhavige ontwerp strekt er onder meer toe de Nederlandse wetgeving inzake het levensverzekeringsbedrijf aan te passen aan de eerste coördinatierichtlijn. Deze dateert echter reeds van 1979. De Raad acht de verklaring in de memorie van toelichting voor de opgetreden vertraging niet overtuigend en beveelt aan deze zo mogelijk te versterken.

De Raad meent dan ook een nadere bezinning op de gevolgde respectievelijk te volgen procedure te moeten aanbevelen, te meer daar volgens de Verzekeringskamer de door Uw minister gevolgde procedure juist tot grotere vertraging zal leiden, aange-

zien de invoering van wetsontwerp 15612 verder uitstel zal ondervinden.

5. Artikel I, onderdeel J, van het onderhavige wetsontwerp spreekt in het in het wetsvoorstel 15612 op te nemen artikel 13a van een vergunning voor de branche Beheer over collectieve pensioenfondsen. Dit doet de vraag rijzen of het niet wenselijk is in het onderhavige wetsvoorstel bepalingen op te nemen inzake de eventueel binnen het levensverzekeringsbedrijf te onderscheiden branches. Een dergelijke indeling kan van belang zijn voor artikel 9 van het wetsontwerp 15612 dat immers spreekt van het verlenen van een vergunning per branche. Te verwijzen valt verder naar artikel 3, tweede lid, van het wetsontwerp 15612 zoals dat zal komen te luiden volgens artikel I, onderdeel F, van het onderhavige wetsontwerp en naar artikel 17 zoals dat in het wetsontwerp 15612 moet worden opgenomen volgens artikel I, onderdeel L, van het onderhavige wetsontwerp. Ook de memorie van toelichting spreekt onder punt 4 van binnen het levensverzekeringsbedrijf te onderscheiden branches.

6. De vraag rijst of het geen aanbeveling verdient de term ongevalverzekering te definiëren. Immers in het in artikel I, onderdeel C, punt 7, van het onderhavige wetsontwerp toegevoegde tweede lid van artikel 1 van het wetsontwerp 15612 wordt gesproken van «voorvallen ... die de persoon van de mens treffen». De verzekering tegen deze voorvallen wordt tot het levensverzekeringsbedrijf gerekend. Het lijkt wenselijk deze voorvallen af te bakenen van de ongevallen waarop de ongevallenverzekering ziet.

7. Volgens het in het wetsvoorstel 15612 in te voegen artikel 3 – opgenomen in artikel I, onderdeel F, van het onderhavige wetsvoorstel – bepaalt de Verzekeringkamer ambtshalve of op verzoek van een representatieve organisatie van Verzekeraars tot welke branche of branches een overeenkomst van verzekering behoort. De vraag rijst of een dergelijk verzoek ook niet mogelijk gemaakt moet worden voor representatieve organisaties van verzekerden. De Raad wijst in dit verband ook op het bestaan van de organisatie Ombudsman Levensverzekering.

8. Voor enkele redactionele kanttekeningen moge het college verwijzen

naar de bij het advies behorende bijlage.

De Raad van State geeft U in overweging het voorstel van wet te zenden aan de Tweede Kamer der Staten-Generaal, nadat met het vorenstaande rekening zal zijn gehouden.

De Vice-President van de Raad van State,
W. Scholten

Lijst van redactionele kanttekeningen, behorende bij het advies van de Raad van State van 11 september 1985

– Zowel in de voorgestelde wetteksten als in de memorie van toelichting is meermalen nagelaten de vindplaatsen van aangehaalde wetten te vermelden.

Voor wat betreft de vermelding van vindplaatsen zij verwezen naar de punten 32 en 109 van de Aanwijzingen voor de wetgevingstechniek. Dit betekent ook dat de vermelding van de vindplaats tussen haakjes dient te geschieden (artikel IX) en dat zij na de eerste maal achterwege kan worden gelaten (artikelen X en XI).

– Ten behoeve van het inpassen van de voorgestelde wijzigingen ware rekening te houden met de inmiddels opgetreden redactionele wijzigingen, welke blijken uit de kamerstukken II, 15612, nrs. 13 en volgende.

– In het nieuwe artikel 13a ware het woord «wanneer» dat als een tijdsbepaling zou kunnen worden opgevat, te vervangen door het woord: indien.

– In de memorie van toelichting ware op bladzijde 2, eerste regel van boven, de aanduiding «de regering» te wijzigen in: het kabinet.